

Når jeg tænker på gamle dage, og det er ikke så gamle dage endda, det er jo også hr. Svend Erik Hovmands dage, så var SF lige så ideologisk på det punkt, som nu altså åbenbart én, vi har fået citeret i dag, er på et andet punkt: at man går ind for en ting, blot fordi det er sådan og sådan.

Jeg har da altid kendt hr. Svend Erik Hovmand som pragmatiker. Jeg har ikke altid kendt SF som pragmatikere, men derfor noterer jeg med stor tilfredshed, at de er det, og derfor vil jeg sige, at går der nu en skillelinje, ja, så går den klart i forhold til det, som hr. Svend Erik Hovmand meget træffende kalder for gammelkommunisterne. Det er dér, skillelinjen går.

Må jeg så lige sige, at naturligvis følger jeg da grundloven, og når jeg stemmer her i Folketinget, så kigger jeg ikke efter, om Enhedslisten stemmer for eller imod det samme, som jeg stemmer for eller imod. Det ville være i strid med grundloven. Det, som jeg hele tiden har anset for CD's store opgave, er ikke at forhindre, at SF og VS eller Enhedslisten kommer til at stemme, som de vil, eller kommer til at tale, som de vil, det må de selv om. Det afgørende er, at de ikke får indflydelse på denne regerings politik, så længe CD er medlem. Det er det afgørende, og det er dér, vi adskiller os fra SF og fra gammelkommunisterne.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg kan nu forstå, at Venstre og hr. Svend Erik Hovmand går ind for enhver form for udlicitering af princip, af ideologiske grunde. Derfor synes jeg, det kunne være rart at få at vide, om man f.eks. også ville gå ind for den licitation, der blev stoppet i Frederiksborg Amt her i efteråret, hvor det var det borgerlige amtsråds planer at udlicitere køkkendriften på institutioner for ældre og for svagtseende og for blinde og på plejehjem, hvor det at producere maden indgik som del i den terapeutiske behandling.

Dér oplevede man jo, at man også af ideologiske grunde fra især Venstres og De Konservatives side ønskede at udlicitere madlavningen til private firmaer, og det blev kun standset, fordi man fik en massiv protest fra beboerne på plejehjem og fra de indlagte på de forskellige behandlingshjem.

Dér ønskede man simpelt hen at indgå i den daglige drift, man ønskede at bevare den kvalitet, der lå i, at man havde sine egne køkkener og sin egen madlavning, og det var først efter ganske massive protester, at man fik standset langt

det meste af den udlicitering. Ville Venstres folketingsgruppe have støttet sådan en licitation af ideologiske grunde, eller er man klar over, at der kan være tilfælde, hvor kvaliteten og værdien for de mennesker, som udliciteringen rammer, trods alt sætter en grænse for Venstres gammelliberalistiske udliciteringspolitik?

Kim Behnke (FP):

Det skal ingen hemmelighed være, at vi i Fremskridtspartiet har glædet os meget til den debat, vi skulle have i dag; ikke kun fordi vi på denne måde fik større mulighed for at få diskuteret de to lovforslag, der ligger fra indenrigsministeren, end det var tilfældet under førstebehandlingen, men mindst lige så meget fordi vi ud over de to lovforslag, ud over de intentioner, der i øjeblikket er i regeringen, kan konstatere, at der allerede er skred i tingene rundt omkring i landets kommuner. Og mange steder sætter man jo tingene i værk i forventning om, at når regeringen med et solidt flertal hos den yderste venstrefløj agter at gennemføre disse lovforslag, så er det bare med at komme i gang så hurtigt som muligt. Derfor er der grund til, at vi i Folketinget får denne grundige debat i dag.

Som indledning til mit indlæg vil jeg tillade mig at citere nok engang fra tidsskriftet Statsindkøb nr. 3, 1994, for som jeg har fortalt tidligere, skrev finansministeren under overskriften »Sund fornuft« følgende: »Udbud og udlicitering behøver ikke være kontroversielle spørgsmål. I virkeligheden handler det blot om fornuftige, ubureaukratiske, omkostningsbevidste løsninger af institutionernes arbejdsopgaver.«

Så præcist kan det siges, og sådan hænger det sammen. Det er det, udliciteringer handler om, hverken mere eller mindre, og når selv landets finansminister er nået til den erkendelse, ja, så må vi sige, så burde tingene jo være i de bedste hænder.

Men det er jo bare ikke tilfældet. Det her er en pæn formulering, og under overfladen, når man kradser lidt i lakken, så har vi på hr. Klaus Hækkerups ordførertale i dag kunnet konstatere, at det stadig væk er Socialdemokratiets opfattelse, at man skal gøre alt praktisk muligt for at spænde ben for de udliciteringer, som der er så enormt stort et potentiale for.

Dansk Teknologisk Institut og Kommunernes Landsforening – om dem kan man jo ikke ligefrem påstå, at de er båret af borgerlig ideologi – har ifølge bladet Arbejdsgiveren nr. 17 fra 19. oktober 1993 gennemgået den offentlige sektor.